

GLADSAXE SKAKFORENINGS 80-ÅRSJUBILÆUMSTURNERING 2013

BULLETIN NR. 1

Partikommentarer: Kaare Vissing Andersen / Fotos: Alex Madsen

1. RUNDE – spillet den 2. april 2013

Mester-gruppen

Mikael Dræger, GSF – Tommy Vedelfort, GSF	udsat
Per Steenstrup, GSF – Carsten Hejberg, BMS	1 – 0
Henrik Mortensen, Horsens – Thomas Grotkjær, Solrød	1 – 0

Basis-gruppen

Andrzej Marczyk, GSF – Mogens Olsen, GSF	1 – 0
Peter Andersen, Enkeltmedlem – Johnny Svejgaard Rasmussen, GSF	1 – 0
Frank Marsengo, GSF – Alex Madsen, GSF	0 – 1
Ib Christian Møller, GSF – Steen Petersen, Enkeltmedlem	½ – ½

Klar til start

Trompowskys Angreb

Hvid: **Andrezej Marczyk**, GSF (1560/Elo:1838)

Sort: **Mogens Olsen**, GSF (1415)

1. d4 Sf6 2. Lg5 Hermed har vi Trompowskys Angreb, der udgør en solid og smuk afstikker fra de slagte landeveje 2. c4 og 2. Sf3. Med trækket har hvid til hensigt at slå springeren på f6 for dermed at give sort en dobbeltbonde på f-linien.

2... e6 I princippet har sort to alternativer hertil. Han kan med 2... Se4 fjerne den "true-de" springer og samtidigt true løberen på g5, eller han ignorere hvids hensigt med slag på f6 med træk som d5, c5, g6 og h6. Med teksttrækket undgår sort en dobbeltbonde og åbner for sin kongeløber. Til gengæld opretter han selv en hvid binding af sin springer på f6 – en binding der erfaringsmæssigt kan være nok så generende.

3. e4 Le7 4. Sd2 b6 5. Ld3 Lb7 Med fianchetteringen af sin dronningeløber har sort bragt spillet ind i samme baner som Dronningeindisk og Owens Forsvar.

6. f4 d6 Sagen er klar: Hvid har et betydeligt overtag i udvikling og terræn. Men kan sort slå kontra og derved f.eks. udnytte den ved f2-f4 opståede svækkelse af diagonalen g1-a7!?

7. h3 Næppe for efter et Sg1-f3 at hindre springerudfaldet Sf6-g4 – snarere for at forbedre fremstødet g2-g4.

7... Sbd7 8. c3 c6?! For passivt! Sort måtte søge modspil med eksempelvis c7-c5.

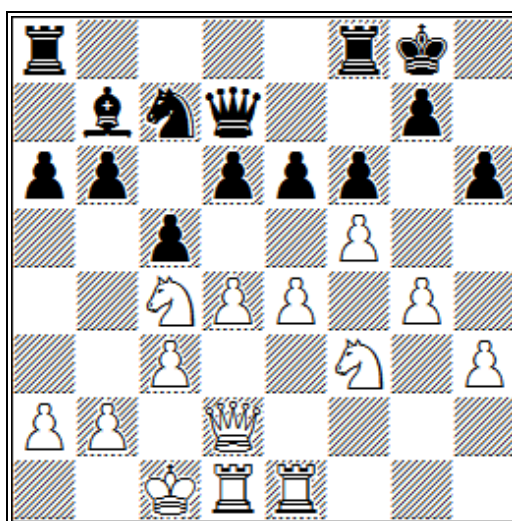
9. De2 0-0?! Hermed bekender sort kulør, og Marczyk kan fastlægge sin endelige strategi: Lang rokade og bondemarch mod sorts kongestilling.

10. 0-0-0 Se8 11. Lxe7 Dxe7 12. Sgf3 h6 13. g4 f6 14. The1 c5 Sorts modspil går ud på at åbne c-linien ned mod hvids konge, men det sker for sent.

15. Lb5 a6 16. Lxd7 Dxd7 Egentlig er det paradoksalt, at hvid har brugt tid på at afvikle sit løberpar og lette trykket i den trængte sorte stilling. Men Marczyk har dermed skabt betingelserne for sine bønders videre fremfærd samt tryk på de ømme punkter i sorts pindsvinestilling.

17. f5! Sc7 Alternativet var 16... e5 17. d5, hvorefter hvid kan føre sit tunge skyts over på kongefløjten og med h4 og g5 rulle sorts kongestilling op – uden at sort kan foretage sig ret meget i mellemtiden.

18. Sc4! Opgivet.

Slutstilling

Umiddelbart kan man undre sig over, at sort opgiver her. Men hvid truer 18. Sxb6, der vinder både bonde og kvalitet. På 17... b5 18. Sb6 vinder hvid kun kvaliteten, men det må være nok, når han dertil også har stor terræfordel. Derudover kan den truede bonde kun forsvares med 17... Db5, der strander på 18. Sxd6, og med 17... Dc6, der stander på 18. fxe6 Sxe6 19. d5 med gaffelguf. Når dertil kommer, at Mogens Olsen gerne ville hjem og se fodbold, var der jo ingen grund til at trække pinen ud.

1 – 0.

London Angrebet (Uregelmæssigt)

Hvid: **Peter Andersen**, enkeltmedlem (1275)

Sort: **Johnny Svejgaard Rasmussen**, GSF (1241)

1. d4 d5 2. Sf3 Sc6 Hæmmer c-bondens udviklingsmuligheder, hvilke er af betydning i lukkede åbninger.

3. Lf4 London Angrebet er karakteriseret af trækkene 1. d4 d5 efterfulgt af et snarligt hvidt Lf4.

3... Lf5 4. e3 Sb4?! Et noget forhastet udfald mod c2.

5. Ld3!? Personligt havde jeg foretrukket 5. Sa3 efterfulgt af c2-c3. Teksttrækket fører til en interessant hvid bondestilling i centrum.

5... Lxd3 Her synes jeg bedre om 5... Sxd3 6. cxd3 h6!? for at have en retræte på h7 til løberen, så den ikke skal tilbage på f.eks. d7 og efter et e7-e6 stå klemt inde bag kæden.

6. cxd3 Med sit springerraid har Johnny påtvunget hvid en dobbeltbonde. Derved har hvid dog fået styrket sit centrum og åbnet c-linien. Til gengæld er der en noget "klods om benet" for hvid med bonden på d3. Blot skal sort ikke besvare et e3-e4 med dxe4, for så får hvid rettet sin dobbeltbonde ud og står suverænt i centrum.

Peter

Johnny

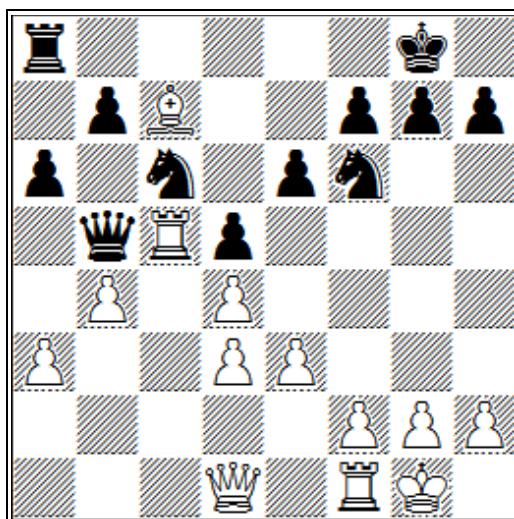
6... Sf6 7. Sc3 a6 Sort ønsker ikke, at hvid foretager et tilsvarende udfald, som det han selv lige har udført. Uden a7-a6 ville sort dog kunne besvare Sb5 med Sa6, jævnfør noten til hvids femte træk.

8. 0-0 e6 9. Se5!? **Ld6 10. a3 Sc6 11. Tc1 Lxe5 12. Lxe5 0-0 13. Lg3 Te8 14. Sa4 Se7?** Den afgørende fejl. Trækket koster sort både bonde og kvalitet.

15. Lxc7 Dd7 16. Sb6 Db5 Dronningens eneste flugtfelt, hvor den snart heller ikke får ro.

17. Sxa8 Txa8 18. b4 Sc6? Fratager dronningen den frelsende retræte.

19. Tc5! En dronningefangst er gerne et smukt skue, som vi her iklæder et diagram.

Her burde sort opgive.

19... Se8 20. Txb5 axb5 21. La5 Dækker bonden på a3 ved at spærre tårnets vej dertil. Sort kan slå med sin springer på a5 og vinde en bonde alligevel, men officersafbytning tjener ikke sorts sag.

21... b6 Forsøget på at fange hvids løber på a5 med 21... Ta6 stranded på 22. Dc2 Se7 23. Dc5 Kf8 24. Ld8, og det er hvid, der vinder en officer.

22. Lxb6 Txa3 23. Lc5 e5 24. Te1 Ta8 25. Db3 Td8 26. Ta1 e4 27. dxe4 dxe4 28. Ta6 Tc8 29. d5 Se5 30. Ta7 Sd3 31. d6 Uha! Dobbelt tryk på f7. Johnny spiller nu sine stærkeste træk i partiet, hvor det desværre er for sent.

31... Sxd6! Med dette pseudooffer dækker sort f7.

32. h3 Luft til kongen. Endelig ikke 32. Lxd6?? Tc1+ 33. Dd1 Txd1 mat.

32... Sc4! Spærrer den hvide dronnings vej til f7.

33. Ld4 Sd6? Åbner fatalt den netop spærrede diagonal a2-f7

34. Dd5! Ak, springeren kan ikke dækkes, da 34... Td8 stranded på 35. Dxd6! Txd6 36. Ta8+ Td8 37. Txd8 mat.

34... Se8 Men springeren kan heller ikke flygte, da den så opgiver dækningen af f7.

35. Dxf7+ opgivet. Alternativet var 35... Kh8 36. Df8 mat.

1 – 0.

NB!

Mod slutningen af Copenhagen Open 2012 på LO-skolen i Helsingør, nærmere bestemt den 2. august holdt stormester Henrik Danielsen et meget inspirerende foredrag om London Angrebet. Næste dag købte jeg fluks en fremragende bog derom: Sverre Johnsen og Vlatko Kovacevic: Win with the London System. Både foredrag og bog viste utallige dynamiske muligheder for hvid i en åbning, der ellers har været anset for lidt tam.

NB!

At Johnny Svejgaard Rasmussen måske fortsatte spillet godt 15 træk mere end godt var, må jeg tage skylden for. Den 19. marts holdt jeg et foredrag i Gladsaxe Skakforening med titlen "Feverredninger i slutpil". Foredraget byggede på en stribe smukke slutspilsstudier, bl.a. af danskeren P. A. Larsen (1868-1946), og min pointe var, at man ikke sådan uden videre skal opgive et håbløst slutpil. Der kunne jo dukke en studieagtig vending op!

*Indisk (Uregelmæssigt)*Hvid: **Frank Marsengo**, GSF (1220)Sort: **Alex Madsen**, GSF (1414)

1. d4 Sf6 2. h3?! Der er ingen grund til så tidligt i spillet at gardere sig mod udfaldet Sg4, og det er svært at se nogen anden mening med trækket, som derfor må betragtes som både tempotab og svækkelse af bondestillingen.

2... d5 3. Sc3 e6 4. a3 Her er der lidt bedre mening i at skyde randbonden en frem, da trækket hindrer sort i at oprette en binding af Sc3 med Lf8-b4.

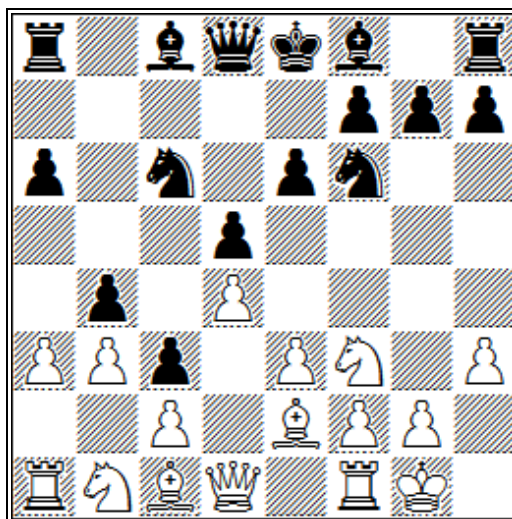
4... c5! Sort spiller helt anderledes dynamisk. Ved afbytning af sorts bonde på c5 mod hvids bonde på d4 får sort dels en halvåben c-linie at arbejde på, dels en bonde mere i centrum.

5. e3 a6!? Som det snart viser sig er sorts idé mere avanceret end hindringen af et hvidt udfald med Sc3 eller Lf1 til b5.

6. Sf3 c4!? Til den ovenfor antydede afbytning cxd4 er der to alternativer: Sort kan udvikle sine andre brikker og lade bonden stå på c5 – og dermed opretholde spændingen i centrum – eller han kan gøre som her: Gå frem med bonden for dermed at vinde terræn og endda søge at indsnævre hvids stilling.

7. Le2 Sc6 8. 0-0 b5 9. b3 b4!? **10. Sb1?!** Hvid, der i forvejen har spillet for passivt, lader sig med denne retræte og sine efterfølgende passive træk spærre totalt inde på D-fløjen. Bedre var 10. axb4 for at få luft.

10... c3!? Stillingen fortjener et diagram, da spørgsmålet nu er det vitale: Lykkes det med dette træk at spærre de hvide officerer på D-fløjen inde? Eller er hvid gået for hastigt frem med sine bønder, så de ikke når at få den nødvendige gardering bagfra og dermed vil gå tabt.

Efter sorts 10. træk

11. Se1? Hvid fortsætter sit passive spil. Han burde gå målbevidst efter sorts bønder på b4 og c3, f.eks. 11. axb4 Lxb4 12. La3 Dc7! (Ikke 12... a5? 13. Lxb4 axb4? 14. Txa8) 13. De1 Se4 14. Lxb4 Sxb4, og sort synes at holde bonden og bevare trykket.

11... Lb7 Dermed er tårnet dækket, så sort med a6-a5 kan gardere bonden på b4 yderligere.

12. Sd3 a5 Dermed er partiet strategisk vundet for sort, da hvid aldrig får sin springer på b1 i spil.

13. Sf4 Ld6 14. Sh5 0-0 15. Lf3 g6!? Normalt svækker man ikke sin kongestilling med dette træk, når hvid stadig har sin sortfaldede løber, og man ikke kan føre sin egen sortfaldede løber til g7. Men her er trækket udmærket, da den omtalte hvide officer står og vansmægter på c1.

16. Sxf6+ Dxf6 17. Te1 Det gik ikke at søge Lc1 befriet med fremstødet 17. e4!?, idet sort ikke svarer 17... dxe4? 18. Lxe4 Dxd4? 19. Dxd4 Sxd4 20. Lxb7 med officersgevinst, men straks 17... Sxd4! med bondegevinst og klart bedre spil.

17... Dg7 18. Kh1 Tab8?! Der var ingen grund til at opgive a-linien. Ved en åbning af denne ville det gå helt galt for hvid. Havde Marsengo således i stedet for Kh1 spillet 18. axb4 axb4 19. Txa8 Txa8, ville sort allerede true 20... Ta1 med officersgevinst.

19. Le2 Se7 20. Lf3 Sf5 21. Lg4 Df6 Sort vil åbenbart ikke have en dobbeltbonde på f-linien. En mere dynamisk strategi lå i netop at tillade dette for at komme til angreb ad den da halvåbne g-linie, f.eks. 21... Kh8! 22. Lxf5?! gxf5! Svækkelsen af sorts kongestilling betyder intet, da hvids officerer på D-fløjen er lukket inde på D-fløjens første række, hvilket tillige betyder, at de ikke kan deltage i forsvaret af deres egen konge.

22. Lxf5 Dxf5 23. Kg1 Hvids frem-og-tilbage-træk indikerer, at han godt ved, at han ikke har noget modspil.

23... e5! Åbner for løberparrets vej til den hvide konge.

24. Df3? I sin søgen efter at lette trykket gennem afbytning overser hvid, at en meget vigtig brik nu går tabt, og at hans bønder på D-fløjen dermed falder som dominobrikker.

24... Dxc2 Dér røg bundproppen! Og sorts indsnævrende bonde på c3 er pludseligt fremmet til fremskreden garderet fribonde.

25. De2 Dxb3 26. a4 Dc4! 27. Dxc4 dxc4 28. e4 Koster endnu en bonde, men alternativerne bestod i at tillade b4-b3-b2 med gaffel og officersgevinst eller at opgive med det samme.

28... exd4 29. e5 Tfe8! 30. Lf4 Tbd8 31. Kf1 Lc5 32. Ta2 b3 33. Ta1 Lb4 34. e6 fxe6 35. Te5 d3 36. Lg5 Td5 37. Lf4 d2 38. Sa3 Txe5 39. Lxe5 Lxa3 40. f3 c2 41. Txa3 c1(D)+ 42. Opgivet.

0 – 1.

Modtaget Dronningegambit

Hvid: **Ib Christian Møller**, GSF (1288)

Sort: **Steen Petersen**, Enkeltmedlem (1350)

1. d4 Sf6 2. c4 e6 3. Sc3 d5 4. e3 a6 5. Sf3 dxc4 Ad en omvej er spillet kommet ind i Modtaget Dronningegambit.

6. Lxc4 b5 7. Ld3 h6 Bedre synes Lb7 eller det tematiske fremstød c7-c5, der af tempo-mæssige årsager helst bør ske, mens sorts kongeløber endnu står på f8.

8. 0-0 Lb7 9. Te1 Le7 Straks c7-c5 ville spare tid.

10. a3 0-0 11. e4 Sbd7 12. Le3 Hvids bønder, løbere og springere i centrum ser imponerende ud, men det rådes der bod for.

12... c5! 13. dxc5 Sxc5 Truer både på d3 og e4, hvorfor hvid må opgive løberparret i en stilling, hvor det er rart at have.

14. Lxc5 Lxc5 15. Dc2?! Placerer dronningen på en åben linie, hvor den kan blive generet af et sort tårn. Bedre var derfor 15. De2.

15... Db6 Lægger tryk på f2 og skaber forbindelse mellem tårnene.

16. h3 Hindrer udfaldet Sf6-g4, hvormed sort ville lægge yderligere tryk på f2.

16... Tfe8 Et led i kampen om feltet e5. Også 16... Tac8 med indirekte trussel mod hvids dronning ville være godt.

17. Tad1 e5 Blotter feltet d5, som hvid dog ikke umiddelbart kan udnytte.

18. b4 Ld6 Havde sort nu haft et tårn på c8, havde han haft officersgevinsten 18... Ld4!

19. Te3 Tac8 20. Dd2 Tcd8 Det sorte tårn jagter den hvide dronning bag barrikaderne af officerer.

21. Se2 Lb8 22. Sh4? Koster en bonde netop, fordi hvids dronning står over for et sort tårn på d-linien.

22... Lxe4! 23. Sg3 Lxd3 Eller 23... Lxg2!? efterfulgt af e5-e4.

24. Txd3 Txd3 25. Dxd3 La7?! Interessant var her 25... e4!? 26. Dd4 (Ikke 26. De3? Dxe3 27. fxe3 Lxg3 med officer mere til sort) 26... Dxd4 27. Txd4 Le5! 28. Td2 (Eller 28. Td1 Lb2, og bonden på a3 falder) 28... e3! 29. Te2? exf2+, og sort vinder.

26. Dc2 Td8?! Der var stadig mere dynamik i fremstødet e5-e4-e3. Hvid er dog ikke uden modspil, f.eks. har han manøvreren Sh4-f5-e3 til sin rådighed.

27. Txd8+ Dxd8 28. Shf5 Kh8 Man undres!? Sort har vel ikke frygtet 29. Dc8!? Dxc8 30. Se7+ Kf8 31. Sxc8, som blot er en dronningeafbytning?

29. De2 Lb8 30. Se4 Sxe4 31. Dxe4 Lc7 32. Dc6 e4 33. g3 Hvid så altså matten i bunden.

Ib

Steen

33... Dd1+ 34. Remis. Sort burde spille videre på gevinst, f.eks. 34. Kg2 Df3+ 35. Kg1 Dxf5 36. Dxc7 De6, hvormed alle sorte bønder er dækkede, og sort kan påbegynde det møjsommelige arbejde med at omsætte sin merbonde til en vinder. Først og fremmest har han den fordel i den kommende duel, at hvid dårligt tåler en afbytning af dronningerne, da de fleste bondeslutspil med bonde mindre vil tabe. Faktisk truer sort allerede 37... e3! med oprivning af den hvide kongestilling.

$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$.

Pirc ("Den tjekkiske variant")

Hvid: Per Steenstrup, GSF (1979/Elo: 2028)

Sort: Carsten Hejberg, BMS (1900/Elo: 1987)

1. e4 d6 2. d4 Sf6 3. Sc3 c6 En speciel variant af Pirc, som især er undersøgt og spillet af den tjekkiske elite, bl.a. stormestrene J. Pribyl og V. Jansa. Med tanke på, at sort i denne variant yderst sjældent spiller g7-g6, som frem for noget træk karakteriserer Pirc, er det forkert at rubricere varianten under denne åbning. Den behandles da heller ikke i G. Friedsteins to bøger Pirc-Ufimzew Verteidigung og Moderne Verteidigung. Det gør den til gengæld i John Nunn: The Complete Pirc (Bemærk det midterste ord i titlen!), hvor den analyseres på to sider.

4. a4 Her er 4. f4!? det kritiske træk, mens 4. Sf3 g6 fører spillet over i den klassiske variant af Pirc.

4... Da5 Eller 4... Sbd7!? 5. f4!? med hvidt initiativ mod solid sort stilling.

5. Ld2 Eller 5. Ld3 e5 6. dxe5 dxe5 7. Sf3 Lg4! 8. h3 Lh5 9. Ld2 Lb4 10. g4 Lg6 11. Sh4 Sa6 12. Sxg6 hxg6 13. Df3 Sc5, og sort fik en god stilling i partiet Majzlan – Pribyl, Prag 1986, som dog blev taget remis.

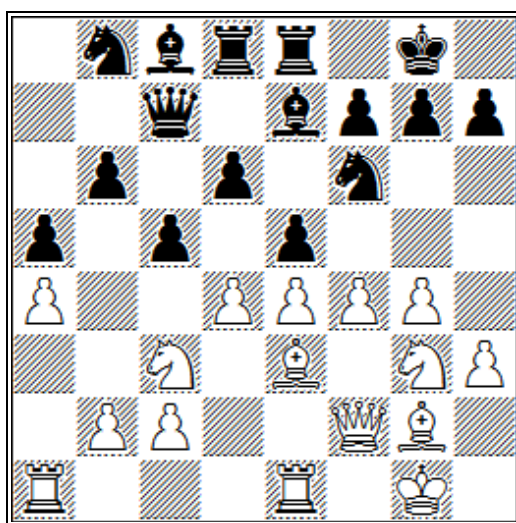
5... e5 6. Sge2!? Afbytningsvarianten 6. dxe5 dxe5 førte efter 7. Sd5 Dd8 til yderligere afbytninger med 8. Sxf6+ Dxf6 9. Sf3 Lg4 10. Lg5 Dxc5 11. Sxg5 Lxd1 12. Txd1 og dermed til en hurtig remis. Ved at opretholde stillingens spænding og fianchettere sin kongeløber går Per Steenstrup målbevidst efter sejren.

6... Sbd7 7. g3 Dc7 8. Lg2 Le7 9. 0-0 0-0 10. h3 a5 11. Le3 b6 12. Dd2 La6 13. Tfe1 Tad8 14. g4 Sb8 Det fremgår tydeligt, at sort er trængt. Hans tre bønder på sjette række er ikke det smukkeste syn.

15. Sg3 Lc8?! Idéen er givetvis den noget omstændelige at føre Sb8 til b4 via a6. Men planen er strategisk svag, fordi den er tidrøvende, og fordi springeren ikke har meget at gøre på det kun kosmetisk smukke støttepunkt b4. Og den er taktisk dårlig, fordi springeren på b8 nu er afskåret sin gardering fra tårnet på d8.

16. f4! Tfe8 17. Df2! Peger både ned ad f-linien (dækker eksempelvis feltet f4) og ned mod bonden på b6. Trækket fremtvinger en alvorlig svækkelse af den sorte bondestilling på D-fløjen.

17... c5 Vendt mod truslen 18. dxe5 dxe5 19. Lxb6 med kvalitetsgevinst. Man kan næsten sige, at vi her har et af de sjældne tilfælde, hvor en af spillerne (hvid) står til gevinst, inden der er byttet nogen brik af. Derfor fortjener stillingen et diagram.

18. dxe5 dxe5 19. fxe5 Sfd7 For 19... Dxe5? 20. Lf4 koster springeren på b8. Teksttrækket går dels ud af truslen, dels giver det springeren på b8 en ekstra tiltrængt dækning.

20. Sd5 Dette er et støttepunkt, der giver sin springer muligheder.

20... Dxe5 21. Lf4 Dxb2 22. Lc7 Sorts betrængte officerer koster ham en kvalitet – begyndelsen til enden.

22... Lh4!? Der truede 23. Sxe7+ Txe7 24. Lxd8 med tårngevinst. Teksttrækket minimerer katastrofen til tab af kvalitet. **23. Teb1!** Tårnet på d8 løber ingen steder.

23... Lxg3 24. Txb2 Lxf2+ 25. Kxf2 Lb7 26. Lxd8 Txd8 27. Te1 Lxd5 28. exd5 Sa6 29. c3 Kf8 For at fritage sit tårn pligten at gardere 8. række.

30. d6 f6!? For med et snarligt Sd7-e5 at lukke e-linien.

31. Lb7 Sab8 32. Te6 c4! Nu, hvor slaget er strategisk tabt, spiller sort et fantasifuldt forsvar. Fra c5 vil springeren både true på b7, e6 og d3!

33. Te7 Sc5 34. Tde2, og sort overskred tiden. Sort skal finde noget mod 35. Ld5 med truslen 36. Tf7+ Kg8 37. Td7+ med tårngevinst, eventuelt også mat. 34... Txd6? strander på 35. Te8+, og springeren på b8 går tabt. Med 34... Sd3+! 35. Kg3 Se5 lukker sort e-linien og truer tårnslag på d6. Hvid kan i så fald søge gennembrud med 36. Tf2, der truer Txe5, eller 36. g5!?, der ligeledes beror på, at springerens stilling på e5 ikke er så solid endda. Bedst for hvid er nok 36. Tf2 Sbd7 (dækker Se5, men spærrer for Txd6) 37. g5 Sc5 38. gxf6! og videre f.eks. 38... Txd6 39. fxf7++! Kxe7 40. g8(D) Sxb7 41. Dxb7+ efterfulgt af 42. Dxb7. Under alle omstændigheder bør stillingen ved sorts tidsoverskridelse vinde for hvid takket være hans kvalitet for en bonde.

1 – 0.

NB!

Der findes mindst én bog om de første tre træk i det her spillede parti, nemlig Jansa og Pribyl: "How to Play the Pirc – A New System for Black! – 1. e4 d6 2. d4 Sf6 3. Sc3 c6", 79 sider, 1988. Desværre er der noget "Informator" over bogen, eksempelvis anføres der næsten ingen åbningsstrategiske betragtninger, og de bragte partieksempler er ikke kommenteret.

Siciliansk (Lukket)

Hvid: **Henrik Mortensen**, Horsens (1894/Elo: 1955)

Sort: **Thomas Grotkjær**, Solrød (2039/Elo: 2083)

1. e4 c5 2. Se2 Sc6 3. c4 g6 Sort søger straks at udnytte svækkelsen af d4 ved at fianchettere sin løber. En anden mulighed lå i med 3... e5 for "stedse" at hindre fremstødet d2-d4. Vi får da løftet en flig af, hvad der kan være hvids hensigt med at have udviklet sin springer til e2 i stedet for f3, idet hvid nu har muligheden for fremstødet f2-f4.

4. d4 Lg7 5. Le3 Eller 5. dxc5 Da5+ efterfulgt af Dxc5.

5... Db6!? Den her opståede stilling vakte for alvor uglernes interesse. Med sit dronningetræk lægger sort pres på både d4 og b2, f.eks. strander 6. dxc5? på 6... Dxb2, hvorefter springer eller tårn går tabt, da sorts løber på g7 spiller med i angrebet på den for hvid katastrofale diagonal a1-h8. Henrik Mortensen udtalte umiddelbart efter partiet, at han ofte har spillet det af hvid her anvendte lidt bizarre system, men ikke før er blevet mødt med 5... Db6!? Han har dog ikke spillet det så tit, at han har noget eksempel derpå i sin udmærkede bog "Skakkruset" fra 2012, hvor han i tre partier med hvid hver gang spiller 2. Sf3 mod Siciliansk.

6. Sbc3!? Hvid går lige ind i en gaffel, men der er mening i galskaben.

6... cxd4 7. Sd5 Interessant er 7. Sa4 Db4+ 8. Ld2 (Ikke 8. Dd2? dxe3 9. Dxb4 exf2+ 10. Kxf2 Sxb4, og sort vinder) 8... Dxc4? 9. Sf4! d3 10. Lxd3 Dd4 11. Lc3 Dd6 12. Lxg7, og hvid vinder.

7... Da5+! En vigtig mellemskak, der mindsker det hvide tryk mod d4.

8. Ld2 Dd8 9. b4!? Forærer hvids fremskudte springer et støttepunkt på d5 og lukker diagonalen for løberen på g7 – sorts største aktiv. Bedre var 9... d3! 10. Sec3 e6 11. b5 (Eller 11. Se3 Sxb4 12. a3 Sc2+ 13. Sxc2 dxc2 14. Dxc2, og hvid har udviklingsforspring for den ofrede bonde, men er svag på de sorte felter) 11... exd5 12. bxc6 dxc4,

og de sorte bønder på c4 og d3 er stærkt generende for hvid. I visse andre varianter ligger der et kvalitetsoffer, idet hvid kan tillade Lg7xTa1, idet det så er sort, der bliver svag på de sorte felter f6, g7 og h6.

10. b5 Sce7 11. Sg3 d6 12. Ld3 Sxd5 Den generende springer på d5 må væk.

13. cxd5 Sf6 14. 0-0 0-0 15. Lb4! En bondekæde skal angribes i sin basis. Med teksttrækket sætter hvid en finger på det ømme punkt i sorts stilling, d6.

15... h5!? 16. Db3 Lh6 Der var ikke mere at gøre på den lange diagonal, som sort selv lukkede med e7-e5.

17. Tfd1 Lf4 18. Sf1 h4 De to kombattanters strategier er klare: Hvid går efter bonden på d6, så kommer resten nok af sig selv, og han lader med enkle midler sin kongestilling gå i pindsvinestilling (Sort kan bare komme an!). Også sort sætter alt på et bræt og er parat til at ofre sin bundprop på d6 i bestræbelserne på et raid mod den hvide konge.

19. Sd2 Lg4 20. Tde1 Ikke noget med f2-f3. Svækkelser i bondestillingen foran kongen skal så vidt muligt undgås.

20... Se8 Sorts næste træk afslører med al tydelighed, at den primære mening med dette træk ikke er at dække bonden på d6, men tværtom at komme til hurtigt angreb.

21. Da3 Dg5!? Netop som hvid truer på d6 med to af sine officerer, rømmer dronningen fra sin garderingspligt af denne for at kaste sig over hvids konge.

22. Sc4 Mere kul på mod d6, hvor hvid hellere vil bytte sin springer end sin løber mod sorts springer. Det skal siden vise sig hvorfor.

22... Tac8! Med den snedige hensigt at forstærke sit spil ad den åbne c-linie, hvor især et indfald via det fjerneste dækkede felt, c3, kan blive af stor betydning.

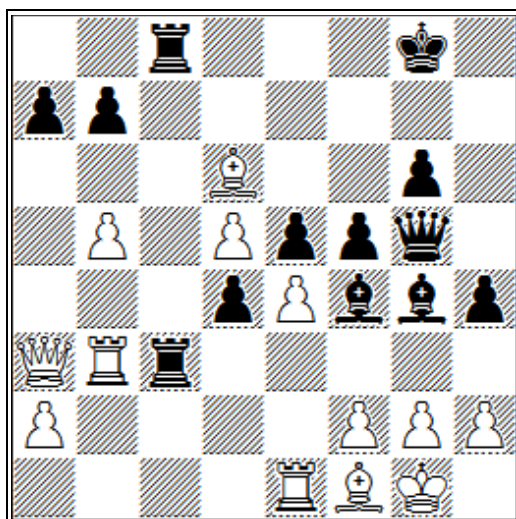
23. Lf1! Lidt forsvar må der til. Ikke alene dækker løberen g2 m.m., men teksttrækket rydder også 3. række, så dronningen på a3 kan gribe ind i forsvaret via denne. Hvid skal dog vare sig for, at løberen ikke bliver overbelastet af både at skulle dække på c4 og g2.

23... f5! 24. Tab1 Et snedigt forsvarstræk!

24... Tc7? Det er formodentligt her, sort taber partiet. Der måtte straks slås i centrum med 24... fxe4, hvorefter sorts angreb synes uimodståeligt.

25. Sxd6 Sxd6 26. Lxd6 Tc3 27. Tb3! Se noten til hvids 24. træk! Hvid forsvarer sin 3. række.

27... Tfc8

28. Le7! Gevinsttrækket! Den havde hverken Grotkjær eller uglerne set. Sorts dronning er på den, og der er banet vej for modangreb med den fremskredne hvide fribonde på d-linien.

28... Txb3 29. axb3 Lxh2+ Desperation!

30. Kxh2 Df4+?! Bedre synes 30... Dd2!? med trussel på både e1 og f2. Nu kommer kongen til g1 og dækker f2.

31. Kg1 fxe4 Tænk, om sort ikke havde misset et tempo med 24... Tc7? og nu kunne spille e4-e3.

32. Lxh4! Fra at have angrebet den sorte dronning med 28. Le7! griber løberen nu ind i forsvaret af sin konge.

32... e3 33. fxe3 dxe3 34. Lc4! Lukker c-linien for sorts tårn og truer med en fæl afdækkerskak.

34... g5 35. De7! Hvid sætter det endelige angreb ind. Da der truer slag på g5 med let vundet slutspil, må sort modtage offeret og håbe det bedste.

35... gxh4 36. Tf1! Dd4?! Bedre modspil bød 36... e2!?, men efter 37. Txf4! e1(D)+ 38. Tf1 De3+ 39. Kh1 vinder hvid.

37. d6+ Kh8 Miseren for sort er, at 37... Txc4? strandeder på 38. Tf8 mat!

38. Dxxh4+ Kg7 39. Dg5+ opgivet. Alternativerne var 39... Kh8 40. Dh6 mat og 39... Kh7 40. Tf7+ Kh8 41. Dg7 mat. Da sort overgav sig, brød klapsalverne løs fra det lille, trofaste publikum – ikke bare på grund af hvids afsluttende festfyrværkeri, men fordi begge spillere havde budt på seværdigt spil.

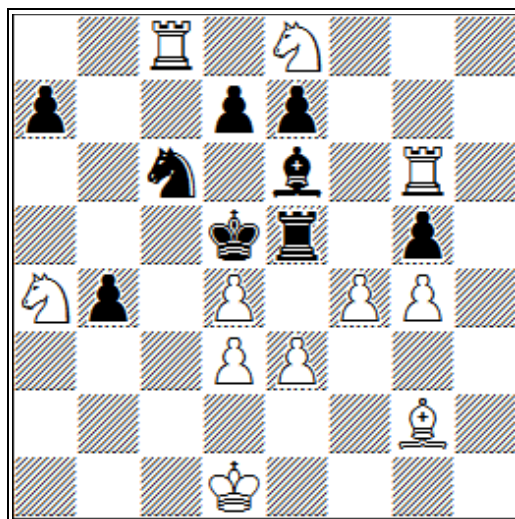
1 – 0.

UGENS SKAKOPGAVE

Nr. 1

Kaare Vissing Andersen
Brønshøj Arbejder Skakklubs medlemsblad
December 1966

Mat i 2 træk!

Deltag i Bulletinens Løserturning. Aflever dine løsninger på seks tottrækkere (opgaver med fordringen "mat i 2 træk!") til Kaare Vissing Andersen og deltag i lodtrækningen om skakbøger. Der bringes en tottrækker i de første syv numre (seks første runder + aftenen med opsamling). Løsningerne og vinderne offentliggøres i nummer 8.

